

10-Giới Can Phá Hòa Hợp Tăng:

Phật tại thành Vương xá, lúc đó Đề-bà-đạt-đa tìm cách phá hòa hợp Tăng, thọ trì việc phá tăng; người này có tâm tậ đố suy nghĩ tìm cách phá tăng: “Một mình ta không thể phá được hòa hợp Tăng của Sa-môn Cù đàm và hoại chuyển pháp luân”. Đề-bà-đạt-đa có bốn bạn đảng: Một tên là Câu-già-lê, hai tên là Xiển-đà-đà-phiêu, ba tên là Ca-lưu-đà-đề-xá và bốn tên là Tam-văn-đạt-đa. Lúc đó Đề-bà-đạt-đa đến chỗ bốn người nói rằng: “Các vị hãy hợp sức với ta phá hòa hợp tăng của Sa-môn Cù đàm và hoại chuyển pháp luân”, bốn người nghe rồi nói rằng: “Các đệ tử của Sa-môn Cù đàm có người là đại trí tuệ, có người là đại thần thông, có người được thiên nhãn trí, biết được tâm niệm của người khác... Họ sẽ thấy biết chúng ta muốn phá hòa hợp Tăng và hoại chuyển pháp luân, chúng ta làm sao có thể phá hòa hợp Tăng của Sa-môn Cù đàm và hoại chuyển pháp luân?” Đề-bà-đạt-đa nói: “Các đệ tử trẻ tuổi của Sa-môn Cù đàm mới vào pháp không lâu, chúng ta đến chỗ họ đem năm pháp dụ dẫn họ rằng: “Các thầy trọn đời thọ mặc nạp y, trọn đời thọ pháp khát thực, trọn đời thọ pháp ăn một bữa, trọn đời thọ pháp ngồi nơi đất trống, trọn đời thọ pháp đoạn nhục. Tỳ kheo nào thọ trì năm pháp này sẽ mau được Niết bàn”. Nếu là Trưởng lão Thượng tòa-Tỳ kheo có nhiều người quen biết, tu phạm hạnh đã lâu, đã được vị Phật pháp thì nên nói với các vị ấy rằng: “Phật đã già yếu, tuổi đã già suy, tự thích chỗ yên tĩnh vắng vẻ để thọ hiện tại pháp lạc. Các thầy cần điều gì, tôi sẽ giúp đỡ cho nhau”. Chúng ta dùng phương tiện này có thể phá hòa hợp Tăng của Sa-môn Cù đàm và hoại chuyển pháp luân”, bốn người nghe rồi nói rằng: “Như thế xin nghe theo lời của Đại-đức”. Sau đó Đề-bà-đạt-đa đến chỗ các Tỳ kheo trẻ tuổi dùng năm pháp dụ dẫn rằng: “Các thầy trọn đời thọ mặc Nạp y... mau được Niết-bàn, giống như đoạn văn trên”, kể đó đến chỗ các Trưởng lão Thượng tòa-tỳ kheo nói rằng: “Phật đã già yếu ... tôi sẽ giúp đỡ cho nhau”. Lúc đó Đề-bà-đạt-đa phi pháp nói là pháp, pháp nói là phi pháp; phi luật nói là luật, luật nói là phi luật; không phạm nói là phạm, phạm nói là không phạm; khinh nói là trọng, trọng nói là khinh; hữu tàn nói là vô tàn, vô tàn nói là hữu tàn; pháp thường làm nói là không phải pháp thường làm; phi giáo nói là giáo, giáo nói là phi giáo. Các Tỳ kheo thấy Đề-bà-đạt-đa muốn phá hòa hợp Tăng và hoại chuyển pháp luân liền đem việc này bạch Phật, Phật bảo các Tỳ kheo: “Các thầy nên can ngăn Đề-bà-đạt-đa bỏ việc phá Tăng này”, các Tỳ kheo nghe lời Phật dạy liền đến chỗ Đề-bà-đạt-đa nói rằng: “Thầy chớ tìm cách phá hòa hợp tăng, chớ thọ trì

việc phá Tăng, phải cùng Tăng hòa hợp, Tăng hòa hợp thì an vui không tranh cãi, nhất tâm cùng học như nước hòa với sữa được an lạc trụ. Thầy hãy bỏ việc phá Tăng này”, nhưng Đề-bà-đạt-đa không chịu bỏ việc phá Tăng này. Lúc đó bốn bạn đảng của Đề-bà-đạt-đa quở trách các Tỳ kheo rằng: “Các thầy chớ can ngăn Đề-bà-đạt-đa bỏ việc này, vì sao, vì Đề-bà-đạt-đa là người nói đúng pháp, đúng luật, vị ấy nói điều gì chúng tôi đều vui thích; đó là biết mới nói không phải không biết mà nói, vị ấy nói điều gì chúng tôi đều chấp nhận”. Như thế các Tỳ kheo hai, Ba-lần can ngăn đều không thể khiến cho Đề-bà-đạt-đa bỏ ác tà kiến, nên trở về bạch Phật, Phật nghe rồi suy nghĩ: “Đề-bà-đạt-đa và bốn bạn đảng ngu si như thế có thể phá hòa hợp Tăng và hoại chuyển pháp luân, Ta nên đến can ngăn Đề-bà-đạt-đa bỏ việc làm này”, nghĩ rồi liền đến chỗ Đề-bà-đạt-đa can ngăn rằng: “Thầy chớ tìm cách phá hòa hợp Tăng... được an lạc trụ giống như đoạn văn trên. Thầy chớ phi pháp nói là pháp, pháp nói là phi pháp... giáo nói là phi giáo, giống như đoạn văn trên. Thầy hãy bỏ việc phá Tăng này”, Đề-bà-đạt-đa nghe Phật nói rồi liền tạm bỏ việc làm này. Lúc đó Phật do nhân duyên này nhóm Tỳ kheo tăng quở trách Đề-bà-đạt-đa và bốn bạn đảng rằng: “Tại sao gọi là Tỳ kheo lại tìm cách phá hòa hợp Tăng, thọ trì việc phá Tăng ?” Quở trách rồi bảo các Tỳ kheo: “Do mười lợi nên kết giới cho các Tỳ kheo, từ nay giới này nên nói như sau:

Nếu Tỳ kheo muốn phá hòa hợp Tăng, tìm cầu phương tiện thọ trì việc phá Tăng thì các Tỳ kheo nên can ngăn rằng: “Thầy chớ phá hòa hợp Tăng, chớ tìm cầu phương tiện thọ trì việc phá Tăng, phải cùng Tăng hòa hợp, hòa hợp thì an lạc không tranh, nhất tâm cùng học như nước hòa với sữa, được an lạc trụ. Thầy nên bỏ việc phá Tăng này”. Khi các Tỳ kheo can ngăn như thế mà không chịu bỏ việc này thì nên can ngăn hai, Ba-lần cho bỏ việc này, chịu bỏ thì tốt, nếu không chịu bỏ thì phạm Tăng-già-bà-thi-sa.

Tướng phạm trong giới này là Tỳ kheo muốn phá Tăng có mười bốn tướng phạm: Nếu phi pháp nói là pháp thì phạm Thâu-lan-giá, pháp nói là phi pháp thì phạm Thâu-lan-giá; phi luật nói là luật thì phạm Thâu-lan-giá, luật nói phi luật thì phạm Thâu-lan-giá; không phạm nói là phạm thì phạm Thâu-lan-giá, phạm nói là không phạm thì phạm Thâu-lan-giá; khinh nói là trọng thì phạm Thâu-lan-giá, trọng nói là khinh thì phạm Thâu-lan-giá; hữu tàn nói là vô tàn thì phạm Thâu-lan-giá, vô tàn nói là hữu tàn thì phạm Thâu-lan-giá; không phải pháp thường hành mà nói là pháp thường hành thì phạm Thâu-lan-giá, pháp thường

hành nói không phải là pháp thường hành thì phạm Thâu-lan-giá; phi giáo nói là giáo thì phạm Thâu-lan-giá, giáo nói là phi giáo thì phạm Thâu-lan-giá.

Trước tiên dùng lời dịu dàng can ngăn, nếu chịu bỏ thì bảo sám mười bốn Thâu-lan-giá trên rồi cho xuất tội, nếu không chịu bỏ thì nên Bạch-tứ-yết-ma can ngăn, pháp can ngăn là khi Tăng nhất tâm hòa hợp, một Tỳ kheo trong Tăng tác bạch yết ma như sau:

Đại-đức Tăng lắng nghe, Tỳ kheo tên này muốn phá hòa hợp tăng, thọ trì việc phá Tăng, đã dịu dàng can ngăn nhưng không chịu bỏ việc này. Nếu tăng đứng thời đến nghe, Tăng nên chấp thuận, Tăng nay can ngăn Tỳ kheo tên rằng: “Thầy chớ phá hòa hợp Tăng, chớ thọ trì việc phá Tăng, hãy cùng Tăng hòa hợp; Tăng hòa hợp thì an lạc không tranh, nhất tâm cùng học như nước hòa với sữa, được an lạc trụ. Thầy hãy bỏ việc phá Tăng này”. Bạch như vậy.

Như thế Bạch-tứ-yết-ma cho đến câu Tăng đã can ngăn Tỳ kheo tên: “Thầy chớ phá hòa hợp Tăng, chớ thọ trì việc phá Tăng” xong rồi, Tăng chấp thuận vì yên lặng, việc này xin nhớ giữ như vậy.

Như Phật đã nói trước tiên nên can ngăn Tỳ kheo này Ba-lần cho bỏ việc phá Tăng, đây gọi là ước sắc, cũng gọi là can ngăn. Nếu dịu dàng can ngăn mà không bỏ cũng chưa phạm, như thế cho đến can ngăn lần thứ ba chưa xong và các trường hợp như phi pháp biệt chúng, phi pháp hòa hợp chúng, tợ pháp biệt chúng, tợ pháp hòa hợp chúng, như pháp biệt chúng, khác pháp khác luật khác lời Phật dạy mà can ngăn, không chịu bỏ vẫn chưa phạm. Nếu như pháp như luật như lời Phật dạy can ngăn Ba-lần xong mà không chịu bỏ thì mới phạm Tăng-già-bà-thi-sa. Nếu Tỳ kheo lấy mười bốn việc trên, Tăng can ngăn đều thành can ngăn, can ngăn cách này hay cách khác đều lấy mười bốn việc trên, không chịu bỏ thì nhất định thành tội Tăng-già-bà-thi-sa. Sau đó Tăng lại can ngăn nữa mà vẫn không chịu bỏ lại phạm Tăng-già-bà-thi-sa, tùy can ngăn bao nhiêu mà không chịu bỏ thì phạm thêm Tăng-già-bà-thi-sa bấy nhiêu. Tỳ kheo này nên vào trong Tăng bạch rằng: “Các Trưởng lão, con Tỳ kheo tên phạm Tăng-già-bà-thi-sa”, nếu nói liền thì tốt, nếu không nói liền thì giây phút này trở đi tính theo số ngày che dấu gọi là tội phú tàng.